Článek II.

Ministr veřejných prací v dorozumění s ministrem sociální péče, vnitra a obchodu vydá prováděcí nařízení k tomuto zákonu.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti v jednotlivých hornických okrscích, uvedených v § 16, a pro Slovensko dnem, který ustanoví nařízením ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r. Hampl v. r.

Zákon ze dne 25. února 1920, čís. 145, jímž se ustanovují hornické rozhodčí soudy.

(Vyhlášen v částce XXXI. Sb. z. a n. dne 16. III. 1920.)

Ustanovení zákona ze dne 14. srpna 1896, č. 156 ř. z., o hornických společenstvech ve věcech rozhodčích soudů (§§ 29 až 31), se nahrazují těmito pravidly:

§ 1.

V sídlech revírních rad a to: v Praze, Plzni, Trutnově, Mostě, Karlových Varech, Českých Budějovicích, Mor. Ostravě a Brně zřizují se hornické rozhodčí soudy.

Výlohy za potřebné místnosti a kancelářské potřeby těchto soudů hradí stejným dílem revírní rady a majitelé dolů dotčeného okresu.

§ 2.

Do působnosti hornických rozhodčích soudů náleží rozhodovati s konečnou platností o odvolání z výroků:

a) závodních rad ve mzdových a platových věcech, v disciplinárních stížnostních věcech, o propuštění (§ 2 zák. o závodních radách);
b) revírních rad ve sporech mezi závodní správou a závodní radou (§ 19 cit. zák.).

§ 3.

Hornický rozhodčí soud je složen ze 3 zástupců podnikatelů, 3 zástupců zřízenců, 3 zástupců dělníků a předsedy. Jako stálý odborný poradce působí zástupce revírního báňského úřadu. Jednotlivé případy rozhodují paritní senáty, složené po třech přísedících z každého zúčastněného odboru. Sestaviti senát náleží předsedovi.

Přísedící navrhují příslušné organisace a potvrzuje ministr veřejných prací, který jmenuje zástupce revírního báňského úřadu. Předsedu volí přísedící. Předsedou může býti jen soudce z obvodu, pro který jest rozhodčí soud zřízen.

Nebyla-li jeho volba jednomyslná, ustanoví se ministerstvem veřejných prací po dohodě s ministrem spravedlnosti, jemuž náleží v každém případě potvrditi volbu.

§ 4.

Pro členy rozhodčího soudu stanoví se potřebný počet náhradníků podle § 3; za člena zaneprázdněného, neb odpadlého z jiného důvodu, nastupuje náhradník z jeho skupiny.

§ 5.

Veškeří členové rozhodčího soudu mimo státní úředníky slíbí do rukou předsedy, že budou vykonávati svůj úřad podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že zachovají úřední tajemství.

§ 6.

Odvolání podá se u rozhodčího soudu písemně a to nejdéle do 14 dnů od doručení rozhodnutí, vzatého v odpor.

§ 7.

Jako členové rozhodčího soudu nesmějí působiti osoby, proti nimž jsou důvody vylučující nebo zamítací podle ustanovení zákona o soudní příslušnosti. O námitkách proti členům rozhoduje soud za nepřítomnosti toho, jehož se námitka týče.

§ 8.

Líčení před rozhodčím soudem jest veřejné. Rozhodování děje se naprostou většinou hlasů všech členů soudu, kteří se celého líčení zúčastnili. Předseda hlasuje na konec. Zástupce revírního báňského úřadu nesmí býti při hlasování.

§ 9.

Strany mohou se před rozhodčím soudem dáti zastupovati soudruhy z povolání, neb odbornými sdruženími, jednateli, nebo zřízenci jejich. Advokáti z povolání nesmí stran zastupovati.

§ 10.

Rozhodnutí vyhlásí předseda hned po tajné poradě veřejně. Rozhodnutí budiž písemně vyhotoveno, podepsáno předsedou a dodáno stranám nejdéle do 8 dnů. Soud může také vyříknouti, má-li býti rozhodnutí veřejně vyhlášeno na závodě nebo v novinách.

§ 11.

Jednání před rozhodčím soudem je prosto kolků a poplatků.

§ 12.

Úřad člena rozhodčího soudu je čestný. Přísedící má právo pouze na náhradu skutečných výloh. Útraty přísedícím zaměstnancům hradí revírní rada, zaměstnavatelům jejich organisace a státním úředníkům stát, pokud o těchto výlohách soud jinak nerozhodl.

Svévolné vedení sporů trestá se pořádkovými peněžitými pokutami, které připadají revírní radě ve prospěch dobročinných zařízení, a k návrhu strany také přisouzením útrat sporu. Předseda má právo ukládati pořádkové tresty.

§ 13.

Jednání před hornickým rozhodčím soudem řídí se v podstatě v disciplinárních stížnostních věcech pravidly trestního soudního řádu, jinak pravidly civilního řádu soudního.

§ 14.

Narovnání a rozsudky rozhodčího soudu hornického vykonávají se buďto soudní exekucí, nebo podle potřeby správními úřady.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti v jednotlivých okresech, uvedených v § 1, a na Slovensku dnem, který určí nařízením ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

Článek III.

Provésti zákon ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministry spravedlnosti, obchodu a sociální péče.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r. Hampl v. r.

Vyhláška ministerstva sociální péče ze dne 30. března 1920, čís. 174, o dočasné úpravě pracovní doby v živnosti knihtiskařské.

(Vyhlášena v částce XXXVII. Sb. z. a n. dne 31. března 1920.)

Jelikož veřejný zájem vyžaduje včasné vyhotovení kandidátních listin a jiných tiskopisů pro nastávající volby do Národního shromáždění, a jelikož by nebylo lze tyto práce v normální pracovní době zastati, prohlašuji ve srozumění s ministerstvem vnitra, že podle § 6., odst. 4., zákona ze dne 19 prosince 1918, č. 91 Sb. z. a n., může se v knihtiskárnách při hotovení úředních volebních tiskopisů pracovati přes čas bez ohledu na omezení tamtéž uvedené, a že jest dovoleno podle čl. III. zákona ze dne 16. ledna 1895, č. 21. ř. z., konati tyto práce i v neděli.

Z těchže důvodů povoluji podle ustanovení § 9., odst. 3., zákona ze dne 19. prosince 1918. č. 91 Sb. z. a n., zaměstnávati ženy starší 18ti let při těchto pracích v živnosti knihtiskařské také v noci.

Tato výjimečná úprava, která platí na dobu od 1.—22. dubna 1920, vztahuje se také na nutné práce knihařské a expediční s uvedenými pracemi knihtiskařskými spojené.

Dr. Winter v. r.

Sociální pojištění.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 30. března 1920, čís. 182, jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků.

(Vyhlášeno v částce XXXIX. Sb. z. a n. dne 3. dubna 1920.)

Podle článků XVIII. až XX. zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 207 Sb. z. a n., vydávají se tato ustanovení:

§ 1.

Práva a povinnosti Odborové úrazové pojišťovny rakouských železnic ve Vídni z úrazů, které se staly před 1. listopadem 1918, přecházejí, pokud se tak již nestalo, podle § 4 nařízení ze dne 19. května 1919, čís. 272 Sb. z. a n., dnem 1. dubna 1920 na nové nositele úrazového pojištění nebo zaopatření za podmínek, stanovených v § 4, odst. 1., písm. b) a c) uvedeného nařízení.

§ 2.

Ohledně těchto přešlých práv a povinností platí obdobně ustanovení § 4, odst. 2. a 4., §§ 6 a 10 nařízení ze dne 19. května 1919, čís. 272 Sb. z. a n.